



## Cabana de teula de Mirambell

Calonge de Segarra

### Ubicació

<b>Comarca:</b>	Anoia
<b>Lloc/Adreça:</b>	Mirambell
<b>Emplaçament</b>	Abans d'arribar al PK 24 de la N-141 direcció a Mirambell. En ben visible des de la carretera.
<b>Alçada:</b>	679

### Coordenades:

<b>Latitud:</b>	41.73132
<b>Longitud:</b>	1.4964
<b>UTM Est (X):</b>	374951
<b>UTM Nord (Y):</b>	4621038

### Classificació

<b>Número de fitxa</b>	08036 - 202
<b>Àmbit:</b>	Patrimoni immoble
<b>Tipologia</b>	Edifici
<b>Estil / època:</b>	Contemporani Popular
<b>Segle</b>	XX
<b>Estat de conservació</b>	Bo
<b>Protecció</b>	Inexistent
<b>Accés</b>	Fàcil
<b>Ús actual:</b>	Sense ús
<b>Titularitat</b>	Privada
<b>Titular:</b>	08036A006000530000GK
<b>Autoria de la fitxa</b>	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
<b>Data de registre de la fitxa:</b>	dl., 08/07/2013 - 02:00

### Descripció

Es troba situada en un camp a tocar de la carretera N-141, abans d'arribar a Mirambell, al costat d'un gran marge de pedra.

Es tracta d'una petita edificació de planta rectangular, d'una sola planta. Els murs estan fets amb petits carreus de pedra irregular lligats amb morter de calç. Les façanes es troben arrebossades. Té la coberta a una sola vessant (oest) amb teula àrab. La paret posterior es troba adossada al marge.

La façana d'ingrés s'orienta a l'oest, i presenta una entrada situada l'esquerra amb brancals de maons i una gran llinda de fusta. La resta de façanes no s'observen obertures.

## **Història**

Un dels profits de la cabana de teula respecte cabanes o barraques convencionals era la capacitat de la teulada de recollir i emmagatzemar l'aigua de pluja en unes condicions de qualitat, higiene i facilitat de conservació superiors al sistema de recollida d'aigua de les basses i les cisternes (que hi dirigien l'aigua a través de canals o aigüeres habilitades des dels camins i sols més denudats). Aquest avantatge, juntament amb al tres factors ja esmentats, fou determinant en el retrocés de les barraques i la profusió de la teula, i dóna una idea de la importància de l'aigua, en qualitat de bé escàs,

La vigència del model la podríem circumscriure entre el darrer terç o finals del segle XIX -moment en que es dóna relleu a la tècnica de la volta- i mitjan dels anys cinquanta del segle XX, època a partir de la qual comença a utilitzar-se l'obra de fabrica (totxos, maons i matximbrats).

